

Universitätsbibliothek Paderborn

**Summula clarissimi iurisco[n]sultissimi q[ue] viri
Raymundi**

Raimundus <de Pennaforti>

Colonia, 4.III. 1502

VD16 R 168

An ambulans sup[er] terram in calceis p[er]mittit aliqua[m] ducere [et]
postea deponit illam [et] idem p[er]mittit. teneatur illam recipere

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Sūmula Raymūdi

ponaſ in casu q̄ aliq̄ sit d̄mes. sicut d̄ factū fuiffe de q̄dam rege francie q̄ enī ſua vxore generare pueros nō poterat tandem puer pulcre diſponis a mercatorib⁹ fuit adduct⁹. indumētis aureis ⁊ regalib⁹ induit⁹. q̄ erat ſi b̄i repūtat⁹. ⁊ poſtmodū fecit vxorē ſuā iacere in puerperio dices ea pepe rife eūdē puerū. ⁊ ſi tūc iſte rex p̄ diuinā grām poſt octauū annū ſiuē aliuž nouū filii ⁊ legitimū obtineret tūc q̄rit⁹ vtr⁹ p̄m⁹ cū ſedō d̄z eē p̄ticeps paternē hereditatis. Et ponaf q̄ iſte p̄m⁹ puer credat ſe eē filii legitimi mū. ſilr volens haltere p̄t hereditatis. ⁊ nō ſepari ab hereditate. tūc q̄rit⁹ q̄d ſit faciēdū. Ad hūc caſum dupl̄ rūdef. nā qdā ſic dicūt q̄ talis pūer p̄m⁹ nō p̄t elle p̄ticeps paternē hereditatis. et ſi parētes h̄ admittent peccarēt mortaliſ. ⁊ ſacerēt rapini de p̄p̄tis bonis. ⁊ hereditates p̄p̄tias filijs ſuis legitimiſ auſferrēt. Ponaf q̄ aliq̄ mulier duceret virū quē crederet eſſe literū q̄ tñ p̄us vxorē legitima haberet. tūc querif vtr⁹ cū p̄ma debeat p̄trahere vel cū ſecūda. Ibi rūdef p̄ distinctōem. vel ḡ iſta mulier ſciuit virū iſtu habuisse alia. vel nō. ſi ſciuit. tūc matrimoniuū nō ſtabit nec eū obſeruare d̄z. Si nō ſciuit hoc eſt dupl̄. vel ignorat ſimpl̄. vel p̄ illud tē p̄us interim q̄ eū habuit. Si ſedō ſciuit p̄ma mortua d̄z ea obſeruari. Si aut̄ p̄mo mō. ſc̄ q̄ ignorauit ſimpl̄ qn accepit eaz et poſtea ſciuit ſi in luq̄ illi p̄mansit. tūc nō p̄t eam ducere poſt mortē p̄me mulieris. Quartus caſus eſt. ponaf in caſu q̄ aliq̄ vir cū muliere aliq̄ diuitiis inuicez p̄maniffiſſent. et poſtea vir velleſ ſeparari ab ea. ⁊ pponat corā iu dice eam eſſe ancillā. et perit ſeparari ab ea. tūc dubitat⁹ vtr⁹ illa ſit ſeparanda ab eo. Ibi reſpondeſ. q̄ ſi talis cognouit eā carnalr poſtq̄ ip̄e iuſdex audiuit eē ancillā. tūc nō tenet ſeparari ab eo. Si aut̄ nō cognouifſet eam carnalr. ⁊ ip̄ ſe p̄bat eā eſſe ancillā corā iu dice. tūc ip̄e vir tenet restituere pecunia quā cepit p̄ dote. ⁊ ſic tūc ſepanf in noie dñi. Quintus caſus ponaf q̄ aliq̄ diaconus h̄z vxorē legitima et eſps velit ſepare eū ab ea p̄ excoicatōem et ille nihil aduertat ſuā excoicatōez. tūc q̄rit⁹ vtr⁹ eſps debeat eū p̄pellere ad hoc q̄ eaz dimittat. Rūdef q̄ ſi talis voluerit tranſire ad ordines ſacros. tūc ip̄e licet p̄t eam dimittere. et tūc poſt eius laudabiliſ ſuertatōez p̄t p̄moueri ad ſacros ordines inuicta illi penitētia defup. Sextus caſus. ponaf q̄ aliq̄ faciat ſibi deſponsari ynā puellā vel vidua p̄pter pecuniā vel diuitias. ita q̄ iſte ſic velleſ eā fraudulerer accipe. ⁊ h̄z terra in calcēis ſiuē in ocreis. ⁊ dicat interim q̄ ego trāſea ſup iſta terrā ego ducā te in vxorē. denotādo terrā quā h̄z in calcēis ⁊ amboib⁹ p̄ſentētib⁹ deponat terrā de calcēis dices ſe nō abulare ſup iſta terrā quā denouauit. Tūc q̄ ſi vtr⁹ talis ſit ſeparandus ſiuē nō. Et videt⁹ q̄ ſic. q̄ ibi matrimoniuū fue rat p̄tractū p̄ditio aliter. ex eo q̄ ip̄e p̄mouit eam ducere in terim q̄ tranſire ſup iſta terrā quā in calcēis vel in ocreis halteret. ⁊ ḡ videt⁹ q̄ ibi eſſet ſolutio ⁊ ſepatio. In oposiſtū eſt forma matrimonij. ybi d̄z. qd̄ deus p̄m̄it hō nō ſepat nūi moſ. Ibi rūdef q̄ talis nō ſit ſeparandus ab ea. q̄ ibi illa p̄dicio nō impedit matrimoniuū. q̄ ecclia nō iu dicat de occultis. ſed ſolu de manefſtis. ideo illa fallacia eā nō fallit. Ultr̄ caſus. ponaf q̄ aliq̄ ducat ynā q̄ h̄z ſtrictā vulvā vt eā nō p̄t cognoscere carnalr. ⁊ tñ iſta un p̄regnēt. Et ponaf vlt̄ in caſu q̄ aliq̄ cū vna p̄traxiſſet matrimoniuū ſuū ſed nō qdūm copula carnalis fuifſet coſequita. alle vero exiſtens in baſi